

Daken en inwoners!!

In de RES tellen alle daken die kleiner zijn dan 15 kWp niet mee. 15 kWp betekent alle daken waar minder dan 45-60 panelen op passen. De daken van huizen tellen in de RES dus niet mee.

In de RES moet de opwekking op deze 'kleine' daken 'autonoom' groeien. De schrijvers van de RES verwachten dat de capaciteit van deze daken, in autonome groei, zo'n 7 TWh kan opleveren.

Het potentieel van de kleine daken is echter veel groter. De gemeente Amsterdam heeft de keuze gemaakt om de kleinschalige opwekking wel mee te nemen in haar doelstelling om de klimaatdoelstelling te halen. Voor de gemeente Groningen, daarentegen, telt deze opgewekte energie niet mee. De gemeente Groningen wil landbouwgrond gebruiken om haar klimaatdoelstellingen te halen.

De grootschalige opwekking van energie ontvangt een SDE subsidie. Kleinschalige opwekking moet daarentegen 'autonoom' groeien. Kleinschalige energieopwekking betekent dat het 6-8 jaar duurt voordat de investering in zonnepanelen is terugverdiend. De exploitanten van de grootschalige parken verdienen vanaf het eerste moment veel geld. De 6-8 jaar terugverdientijd moet, daarentegen, voldoende zijn om de 'kleine-dak-eigenaren' over te halen zonnepanelen te plaatsen.

De gemeente Groningen wil 500 ha zonneparken op landbouwgrond inrichten. De gemeente Groningen spreekt naast deze 500 ha over 310 MW (310 ha) op daken. Waar deze dak-capaciteit ligt blijkt niet uit de beleidsvisie "Groningen geeft energie".

De gemeente Groningen heeft echter wel het project "Verzilver-uw-dak" gestart. 11 maart staat in het Dagblad van het Noorden dat "op niet meer dan 5 procent van de daken van de 6300 grote panden (minstens 1000 vierkante meter) op bedrijventerreinen in de provincie Groningen zonnepanelen liggen".

Het is tegenwoordig moeilijk te bepalen welke gegevens je moet geloven. Maar stel dat dit waar is, een simpel rekensommetje: 6300 daken keer 1000 vierkante meter geeft 630 hectare beschikbaar dak. En de resterende 180 hectare kleinschalig opgewekt op daken van de inwoners van Groningen. Dat oppervlak is een klein beetje groter dan het oppervlak van alleen de Groningse binnenstad (171 hectare).

Een groot probleem in de realisatie van duurzame energie is de capaciteit van het elektriciteitsnet. Meerdere grootschalige energieprojecten worden niet uitgevoerd omdat er 'geen netcapaciteit' is. Als omwonenden van een toekomst zonnepark hebben we te horen gekregen dat projecten in de stad, op daken, niet doorgaan omdat Enexis een nieuwe aansluiting te duur vindt. Deze problemen met netcapaciteit gaan over de grote energieprojecten. Aan kleine energieprojecten zijn geen netrestricties verbonden.

Waarom richt Groningen zich op grootschalige energieopwekking op landbouwgrond? Het potentieel op de daken is groot genoeg.

Waarom moet landbouwgrond, natuur, ecologie het verliezen van netcapaciteit en gaat de gemeente Groningen niet openlijk, publiekelijke de discussie met Enexis aan?

De gemeente Groningen wil de ambitie uitstralen 'groen' te zijn. De ambitie die de gemeente Groningen laat zien is alles behalve groen. Er wordt gekozen voor de ogenschijnlijke, snelle, makkelijke oplossing: zonneparken op landbouwgrond. De echte energietransitie, de inwoners van Groningen in de energievraagstukken te betrekken, wordt genegeerd. Zelfs de energie die de inwoners van Groningen opwekken wordt genegeerd.